

IZVOD IZ ZAPISNIKA

S 27. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 2. lipnja 2020. godine.

Čl. 38. st. 11.

Molimo Vas da provjerite i utvrdite ostvarivanje naših prava u vezi satnice i prekovremenog rada. Naime, radimo opsežno kriminalističko istraživanje u sastavu desetorice službenika, svaki dan od 7 do 15 sati te od 14 do 22 sata, i to u dvije smjene, obzirom da takav posao zahtijeva navedeni način rada. Sada imamo situaciju da smo radili dane 1. i 2. rujna 2018. godine (subota i nedjelja). Inače radimo subotom i nedjeljom, ali pritom oduzimamo radne sate tijekom radnih dana unutar tog tjedna, kako ne bi morali odraditi prekovremeni rad vikendom. Zbog završetka mjeseca kolovoza 2018. godine, u periodu 27.-31. kolovoza godine) morali smo odraditi cijelu satnicu, temeljem čega smatramo kako rad na dane 1. i 2. rujna 2018. godine predstavlja prekovremeni rad. Međutim, poručeno nam je kako navedeno ne predstavlja prekovremeni rad, temeljem čega smo u obvezi naredni tjedan (3.-9. rujna 2018. godine) dati policijskim službenicima slobodne dane za odradenu subotu i nedjelju (1. i 2. rujna 2018. godine) kada je 8 policijskih službenika radilo po osam sati.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Zajednička komisija ne provjerava niti utvrđuje ostvarivanje prava državnih službenika i namještenika, već daje tumačenja odredaba Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 50.

Da li je obavljanje poslova granične kontrole na teritoriju Republike Slovenije policijskih službenika PGP Bregana (koji su radili na mejnom prehodu za međunarodni promet Obrežje, mjesto Obrežje, Općina Brežice, udaljen cca 200 metara u dubinu teritorija Republike Slovenije od table državna granica Republika Hrvatska i mejnom prehodu za međunarodni promet Slovenska Vas, mjesto Obrežje, Općina Brežice, udaljen cca 50 metara u dubinu teritorija Republike Slovenije od table državna granica Republika Hrvatska), policijskih službenika PP Samobor (koji su radili na mejnom prehodu za obmejni promet Planina v Podbočju, mjesto Planina v Podbočju, općina Krško, udaljen cca 500 metara u dubinu teritorija Republike Slovenije od table državna granica Republika Hrvatska) i policijskih službenika PP Zaprešić (koji su radili na mejnom prehodu za obmejni promet Rakovec, mjesto Rakovec, općina Brežice, udaljen cca 110 metara u dubinu teritorija Republike Slovenije od table državna granica Republika Hrvatska) - terenski rad prema članku 50. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

Naime, policijski službenici PGP Bregana, PP Samobor i PP Zaprešić od ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju dana 1. srpnja 2013.g., a temeljem međudržavnog sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Slovenije o jednostavnijem obavljanju granične kontrole u cestovnom i željezničkom prometu, obavljali su graničnu kontrolu na graničnim prijelazima na teritoriju Republike Slovenije, a za što im nije isplaćivan terenski rad, koji je prema našem mišljenju morao biti isplaćen.

Policijska uprava Zagrebačka je navedenim policijskim službenicima izdavala Službeno ovlaštenje/Službeno pooblastilo (Prilog 1.) u kojem se navodi sljedeće:

"Nositelj službenog ovlaštenja mora ga upotrebljavati sukladno članku 9. Sporazuma između Vlade Republike Slovenije i Vlade Republike Hrvatske o jednostavnijem obavljanju granične kontrole u cestovnom i željezničkom prometu".

Također, sukladno navedenom sporazumu, ovlaštenja policijskih službenika Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske na graničnim prijelazima na teritoriju Republike Slovenije na kojima su radili, bila su u određenoj mjeri smanjena tako da npr. državljani Republike Slovenije nisu mogli biti uhićeni od strane policijskih službenika Republike Hrvatske, dok su se druge vrste postupanja prema njima morala dogovarati s policijom Republike Slovenije. Prema rješenjima o rasporedu rada, svim policijskim službenicima je kao mjesto rada utvrđena matična postaja, odnosno u ovom slučaju PGP Bregana, PP Samobor i PP Zaprešić, a ne Republika Slovenija.

Napominjemo da je Glavna podružnica PU Zagrebačke Sindikata policije Hrvatske podnijela tužbe za isti takav terenski rad policijskih službenika bivše PGP Zagreb, te je pravomoćnom presudom (Prilog 2.) tužba potvrđena i policijskim službenicima isplaćena sredstva.

Također, skrećemo pažnju na tumačenje Zajedničke komisije za tumačenje i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koje je donesena na sjednici održanoj dana 20. svibnja 2014.g., a koje glasi:

"Službenik koji je temeljem posebnog rasporeda rada upućen obavljati poslove radnog mjesta na području graničnog prijelaza Dobova u Republici Sloveniji ima pravo na terenski dodatak u visini od 150,00 kuna, ako je na terenu proveo najmanje 8 sati, u koje vrijeme se ubraja i vrijeme putovanja.

Terenski dodatak i dnevnicu se isključuju, te stoga službenik ne ostvaruje pravo na dnevnicu". Iz svega navedenog vidljivo je i nedvojbeno utvrđeno da su policijski službenici PGP Bregana, PP Samobor i PP Zaprešić obavljali poslove granične kontrole na graničnim prijelazima na teritoriju Republike Slovenije, za što im je morao biti isplaćen terenski rad, sukladno članku 50. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/50 od 4. veljače 2019. godine.

Čl. 73., 74. i 77.

Da li čelnik državnog tijela (pročelnik navedenog Ureda) krši navedene odredbe Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenik, ako dozvoli državnom službeniku da pune dvije godine vrši uznemiravanje te širi svojim pisanim pritužbama i podnescima klevete, laži i neistine prema drugom na štetu drugog državnog službenika?

Naime, dva puta su provedeni postupci protiv tog državnog službenika, te je nakon prvog postupka isti dobio pisanu opomenu, međutim nastavio je s uznemiravanjem istog službenika. Nakon dvije godine donosi se zaključak kojim se utvrđuje povreda članka 6. Etičkog kodeksa, međutim protiv tog službenika nisu pokrenute daljnje pravne radnje.

Čak sam članici Komisije postavila upit imam li pravo na pravno zastupanje, temeljem čega mi je rečeno da na to nemam pravo kao članica sindikata.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Zajednička komisija ne rješava pojedinačne slučajeve. Ukoliko državni službenik i namještenik smatra da je uznemiravan, isti se može obratiti nadređenom državnom službeniku, sindikalnom povjereniku ili povjerljivom savjetniku, sukladno odredbama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 48. st. 3.

Službenica je podnijela zahtjev za pomoć radi pokrića troškova nabave medicinskog pomagala-dioptrijske naočale za svoje dijete, a koje pomagalo je, prema preporuci nadležnog liječnika-specijaliste i po pravilima medicinske struke, za to dijete nužno i neophodno potrebno. Službenica je uz navedeni zahtjev priložila medicinsku dokumentaciju - nalaze liječnika županijske bolnice i poliklinike, potvrdu o očnim i tiflehničkim pomagalima ovjerenu od Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, račun u iznosu od 1.320,00 kuna (kojeg je službenica sama platila) te rodni list njezinog djeteta.

Ujedno je zatraženo od HZZO-a, Regionalnog ureda Zagreb, Područne službe Čakovec očitovanje da li se troškova nabave naočala mogu pokriti i u kojem djelu od strane HZZO-a te

da li je isto nužno i nenadomjestivo (nema odgovarajuće alternative koja se pokriva od strane HZZO-a), na što je odgovoreno kako je ostvareno pravo na predmetno pomagalo na teret sredstava obveznog zdravstvenog osiguranja, što je vidljivo iz prethodno navedene potvrde te da je isto nužno i nenadomjestivo za dijete. Također, službenica je bila upućena na dostavu zahtjeva za naknadom troška nabave dioptrijskih naočala, što je ista i učinila, međutim HZZO je njezin zahtjev odbio.

S obzirom na Tumačenje br. 5/48 od 22. veljače 2019. godine, molimo tumačenje da li službenica u konkretnom slučaju ostvaruje pravo na pomoć za nabavu dioptrijskih naočala za svoje dijete?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 12/48 od 6. veljače 2020. godine, uz napomenu da svi uvjeti navedeni u tom Tumačenju moraju biti kumulativno ispunjeni.

Čl. 53.

Ukazujem na odredbu članka 53. stavka 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17), gdje je izričito bilo navedeno da se riječi: „2 kilometra“ odnose na udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada, odnosno od stanice međumjesnog prijevoza do adrese rada. U tom slučaju, ne ostvarujem pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza, jer je udaljenost od stanice međumjesnog prijevoza (stanica kod Autobusnog kolodvora u Zagrebu) do mjesta rada (Trg Nikole Šubića Zrinskog) manja od 2 kilometra, što nije sporno.

Međutim, prema Izmjenama Kolektivnog ugovora („Narodne novine“, br. 02/18), ne postoje više ograničenja glede udaljenosti do stanice vlaka/autobusa, već se pravo na naknadu troškova prijevoza ostvaruje pod uvjetom da je udaljenost od mjesta prebivališta do mjesta rada najmanje 2 kilometra, temeljem čega smatram da ostvarujem pravo na naknadu na međumjesni i mjesni prijevoz, sukladno članku 53. stavcima 7. i 8. Kolektivnog ugovora, i to neovisno koliko je stanica međumjesnog prijevoza udaljena od posla.

Ujedno, stavak 14. spomenutog članka odnosi se na računanje ukupne udaljenosti od mjesta prebivališta do mjesta rada, ali ne i do stanice međumjesnog javnog prijevoza.

Zahvaljujem na odgovoru.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 30/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 53.

Člankom 53. stavkom 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17) bilo je propisano da službenik i namještenik ne ostvaruje pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja, odnosno u mjestu rada, ako je udaljenost od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta rada ili adrese stanovanja manja od 2 kilometra.

Međutim, prema članku 53. stavku 8. sadašnjeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, pod organiziranim javnim prijevozom u smislu tog članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji državnom službeniku i namješteniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

Da li službenici i namještenici imaju pravo na kartu ili novčani iznos u visini karte ZET-a, ako je udaljenost od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta rada manja od 2 kilometra, s obzirom da poslodavac nije siguran postoji li osnova za ostvarivanje navedenog prava?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 30/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 53.

Putujem u Zagreb iz Samobora na posao u Ministarstvo vanjskih i europskih poslova. Poslodavac mi je priznao naknadu troškova prijevoza za međumjesni prijevoz na relaciji Samobor - Zagreb, ali ne i naknadu za prijevoz u mjestu rada, jer prema njegovom stajalištu

udaljenost od mjesta rada do najbliže stanice Samoborčeka te udaljenost od zadnje stanice Samoborčeka do mjesta rada iznose 1,7 kilometra, dakle, manje od 2 kilometra. Smatram da ostvarujem pravo na naknadu na međumjesni i mjesni prijevoz, sukladno članku 53. stavku 7. i 8. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, s obzirom da se u izmijenjenom članku 53. tog Ugovora nigdje ne navodi da državni službenik ne ostvaruje pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja, odnosno u mjestu rada, ako je udaljenost od stanice međumjesnog prijevoza do mjesta rada ili mjesta stanovanja manja od 2 kilometra.

Stoga tražim tumačenje članka 53. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, s obzirom da poslodavac nije 4 mjeseca odgovorio na moju žalbu. U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 30/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 53.

Službenica ima prebivalište u Karlovcu te za dolazak na posao u Zagreb koristi osobni automobil.

Od Karlovca do Zagreba službenica ima organizirani javni prijevoz koji joj omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Od adrese prebivališta do polazne stanice organiziranog javnog prijevoza udaljenost je 500 metara. Polazna stanica međumjesnog javnog prijevoznika je autobusni kolodvor u Karlovcu, dok je dolazna stanica Autobusni kolodvor u Zagrebu. Udaljenost od Autobusnog kolodvora u Zagrebu do mjesta rada je manja od 2 kilometra.

Da li se i kako nadoknađuje udaljenost od adrese prebivališta do polazne stanice međumjesnog prijevoza (500 metara)? Da li službenica ima pravo na naknadu korištenja gradskog prijevoza za udaljenost od Autobusnog kolodvora u Zagrebu do mjesta rada (koja je manja od 2 kilometra)? Da li službenica ima pravo na nadoknadu oba troška prijevoza (i u mjestu stanovanja i u mjestu rada)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 30/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 53.

Živim u selu Šulinec, koje je smješteno unutar područja Općine Sveti Ivan Zelina. Udaljenost od te Općine do Zagreba iznosi 38 kilometara. Za prijevoz do mjesta rada koristim organizirani javni prijevoz preko prijevoznika „Čazmatrans“ te je zadnja stanica tog prijevoznika Autobusni kolodvor u Zagrebu, na adresi Avenije Marina Držića.

Da li službenici i namještenici, čija su mjesta prebivališta udaljena 30, 40, 50 i više kilometara od Zagreba, a koji koriste autobusni prijevoznik do Autobusnog kolodvora u Zagrebu, imaju pravo na mjesečnu kartu ZET-a temeljem koje bi stigli do mjesta rada (Zrinjevac)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 30/53 od 2. prosinca 2019. godine.

Čl. 7.

1. Odnosi li se ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave samo na radni staž koji je osoba ostvarila u javnoj službi/jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave iz koje je premještena odnosno preuzeta po sili zakona, ili na radni staž koji je ostvarila u drugim javnim službama/jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave u kojima je neprekidno bila zaposlena, neovisno o načinu zapošljavanja?

2. Ukoliko se ukupni staž odnosi i na prethodne javne službe, prema kojim kriterijima se određuje koje se pravne osobe smatraju javnom službom te da li su relevantni trenutno važeći kriteriji ili oni koji su vrijedili u vrijeme kada je osoba bila zaposlena u određenoj pravnoj osobi?

S tim u vezi, smatra li se radom u javnoj službi radni staž koji je ostvaren na sljedeći način:

- Specijalna bolnica za medicinsku rehabilitaciju Krapinske toplice - od 1990. do 2005. godine,
- Klinički bolnički centar Zagreb - od 1987. do 2008. godine,
- Klinički bolnički centar Sestre milosrdnice - od 2009. do 2011. godine,
- Dom zdravlja Željezničara Zagreb - od 2001. do 2004. godine,
- domovi zdravlja gradova - od 1982. do 1995. godine,
- zavodi za javno zdravstvo županija - od 1995. do 2001. godine,
- Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika - od 1994. do 1999. godine,
- Samoupravna interesna zajednica mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske - od 1983. do ukidanja?

3. S obzirom da je Zakon o državnim službenicima opći propis kojim se uređuju službenički odnos, što se smatra posebnim propisima o službeničkim odnosima u smislu članka 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenih upita Komisija upućuje na dosadašnja Tumačenja članka 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koja su dostupna na web-stranici Ministarstva uprave.

Čl. 24.

Po zaprimljenom zahtjevu službenika za isplatom naknade za neiskorišteni dio godišnjeg odmora za 2017. godinu, a koji nije bio u mogućnosti koristiti do 30. lipnja 2018. godine zbog bolesti, može li se istom isplatiti naknada, sukladno članku 24. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 4/24.

Pravo na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor državni službenik i namještenik ostvaruje isključivo u slučaju prestanka radnog odnosa odnosno državne službe, na način kako je to propisano općim propisom o radu.

Čl. 49. i 52.

Odlukom Upravnog vijeća Javne vatrogasne postrojbe Grada Požege upućen sam na školovanje, odnosno prekvalifikaciju za zanimanje vatrogasni tehničar (propisana je srednja stručna sprema) u Zagreb. Školovanje je započelo u listopadu 2018. godine, međutim poslodavac prethodno nije definirao da li će mi se osigurati smještaj i prehrana. Stoga molim tumačenje koja prava ostvarujem iz članaka 49. i 52. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike u slučaju da mi se osigura smještaj i prehrana, odnosno ukoliko mi se navedeno ne osigura?

Po zanimanju sam stručni specijalist inženjer zaštite i spašavanja, smjer zaštite od požara te sam do sada radio na zapovjednim funkcijama.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeća tumačenja:

Tumačenje broj 6/49.

Službeniku i namješteniku upućenom od strane poslodavca na školovanje, edukaciju, seminar i sl. pripada pravo na dnevnicu i ostala prava iz članka 49. Kolektivnog ugovora, pod istim uvjetima kao da je upućen na službeno putovanje.

Ako je pri tome službeniku odnosno namješteniku osigurana odgovarajuća dnevna prehrana, iznos dnevnice umanjit će mu se za 60%.

Pod odgovarajućom dnevnom prehranom u smislu članka 49. stavka 3. Kolektivnog ugovora podrazumijeva se najmanje tri obroka tijekom dana od kojih je barem jedan topli obrok.

Umanjenje dnevnica iz članka 49. stavka 3. primjenjuje se samo ako je službenik na službenom putu duže od 12 sati.

Tumačenje broj 4/52.

Temelj za ostvarivanje prava na naknadu za odvojeni život je činjenica da državni službenik i namještenik zbog mjesta stalnog rada koje je različito od mjesta prebivališta njegove obitelji živi odvojeno od svoje obitelji.

Navedeno pravo ostvaruje se sukladno uvjetima iz članka 52. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Službenik i namještenik koji je upućen na službeni put ostvaruje prava sukladno članku 49. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, a ne članku 52. tog Kolektivnog ugovora.

Čl. 53.

Da li službenik koji je navršio 61 godinu života te ima pravo na naknadu troškova prijevoza mora kupiti mjesečnu kartu ili se istome naknada može isplatiti bez potrebe kupnje mjesečne karte? U konkretnom slučaju postoji organizirani javni prijevoz do Pule.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/53 od 2. ožujka 2018. godine.

Čl. 53. st. 9. i 10.

1. Službeniku je potrebno 15 minuta da od mjesta rada dođe do stanice organiziranog javnog prijevoza (udaljenost iznosi manje od dva kilometra). Nakon toga čeka prijevoz narednih 40 minuta. Da li se 45 minuta računa od dolaska na stanicu ili od završetka radnog vremena? Što se podrazumijeva pod pojmom „dolazak u mjesto rada“, odnosno da li se isto odnosi na dolazak u određeno mjesto (autobusni kolodvor) ili na adresu državnog tijela gdje je službenik zaposlen?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/53 od 2. ožujka 2018. godine.

2. Kad netko odluči ostvariti pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene 1/12 godišnje karte, odnosno u visini cijene mjesečne karte, da li se ista umanjuje za dane kad službenik nije u obvezi dolaska na posao? Koja je podloga za navedeni način obračuna naknade (evidencija prisutnosti na radu ili sl.)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 18/53 od 30. svibnja 2019. godine.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Iva Bolanča

